

var vigtigt, at Folkethinget ogsaa heri fik en overveienende Indflydelse.

Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgfreds (Frølund) har bebrejdet mig, at jeg skulde have sagt, at der ikke var fremført noget Nyt. Med Hensyn hertil skal jeg bemærke, at det aldeles ikke var rettet imod ham. Jeg sagde, at der idetmindste ikke var fremkommet noget Nyt, som kunde svække det, som Udvalget havde troet at burde foreslaae, og deri troer jeg, at jeg kan have god Ret. Fordi jeg ikke har fremført noget Nyt, saa ligger deri ikke noget Beviis for, at det, jeg fremførte, var urigtigt; og, naar en gammel god Værdom ikke bider rigtigt paa, saa er det godt, at den bliver gjentaget. Endvidere bebrejdede han mig — jeg veed ikke rigtigt, hvad det var for Udtryk han brugte —, at jeg skulde have bortkastet 100,000 Rd. Det veed jeg ikke, at jeg nogensinde har gjort. Jeg har engang foreslaaet, at der skulde anvendes 100,000 Rd. eller 70,000 Rd. til Understøttelse til et eller andet Min. Mening for Staten vigtigt Niemed, og det kan jeg ikke kalde at bortkaste Statens Midler.

Forresten har jeg aldrig gjort Fordring paa at skulle være original, og derfor tør det mig heller ikke, at den ærede Rigsdagsmand kommer med den Bebrejdelse, at jeg ikke har fremført noget Nyt.

Bloug: Jeg vil blot med Hensyn til en Vitring af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgfreds (Jensen) bemærke, at jeg aldeles ikke har villet fornærme den hæderlige Skolelærerstand. Jeg søgte kun Exemppler paa Forskjellen mellem de forskjellige Stænders Leveviis paa Landet og her i Kjøbenhavn og valgte dertil Skolelærerstanden, og deri troer jeg ikke, at den er noget Fornærmeligt. Hvis jeg selv boede paa Landet, kunde det gerne være, at jeg kunde gaae med Træsko og Trøie.

Sasle: Med Hensyn til Sagens Realitet skal jeg ikke tale, da den er drøftet saa fuldstændigt ved de tidligere Forhandlinger og ogsaa her i Aften. Jeg skal kun henholde mig til nogle enkelte Bemærkninger, og da først til den, der er fremført af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (Drøberg), at Mange udenfor Salen længtes efter denne Lov.

Det er fuldkommen sandt, men det kommer an paa, hvem den ærede Rigsdagsmand meente dermed, om han kun meente, og det maatte man forstaae af hans Foredrag, at det var giste Mand, der længtes efter, at denne Lov skulde komme ud; thi han kan være fuldkommen overbeviist om, at der er ligesaa mange Ugifte, der ogsaa længes efter denne Lov, og de have maaskee større Ret til at vente denne Understøttelse, som de fik ifjor, end de Gifte, som ingen Understøttelse fik. Naar der skal lægges Vægt paa, at denne Lov forventes, saa maa der ogsaa lægges Vægt paa, med hvilken Grund bestemte Classer af Embedsmænd kunne vente denne Lov, og da maa vi vel holde fast ved, hvorledes Loven udfom i forrige Aar, og at under Lovens Behandling forrige Aar fremkom det Forslag, som laar er indbragt af Finanzministeren, hvilket i forrige Aar blev behandlet her i Thinget og forkastet som Udringsforslag. Derfor troer jeg ikke, at man med Føie kan sige, at de Embedsmænd paa 800 til 1000 Rd. kunne have en grundet Forhaabning om denne Understøttelse; thi strax ved Lovens første Behandling her i Salen blev det saa tydeligt og bestemt udhævet, at det var klart, at Fleertallet vilde være for det samme Forslag som f. A. i 1848. Fremdeles er der blevet lagt megen Vægt paa Ministeriets Erklæring; naturligtvis fik Ministeriet f. A. ikke nogen Klage at høre af Ugifte, som havde indtil 500 Rd. Gage, da de fik Understøttelse. Det er naturligt, at det som man maa vente Klager af, det er dem, som staae ligeover Grændsen, og da der har været forhandlet her i Salen f. A. om ogsaa at give dem Understøttelse, som havde fra 800 til 1000 Rd. Gage, saa er det ganske vist, at de kunne komme med Klage over at være, som de synes, forbigaaede. Naar vi skulle tale om andre Klager, saa har jeg hørt mange Klager; jeg har haade hørt Klager af Gifte med 800 Rd. til 1000 Rd., og jeg har hørt Klager her i Byen og fra Mand i min Valgfreds fra Ugifte, som have under 500 Rd., saa jeg troer ikke, at man i det Hele taget kan saa stærkt lægge Vægt paa disse Klager. Der er ogsaa sagt af en æret Landstingsmand, at vi stolde for meget